

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Чой Миҳи дар мавзуйи “Тасвири забонии ҷаҳон дар паремияҳои забонҳои тоҷикӣ ва қуриёӣ” ки барои дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D021300 – Забоншиносӣ (6D021310 – Забоншиносии типологӣ ва муқобилавӣ) пешниҳод гардидааст.

Мубрамии мавзуйи таҳқиқ дар он зоҳир мешавад, ки таҳқиқи ҷанбаҳои ҳамаҷаҳони забонии паремияҳои забонҳои тоҷикию қуриёӣ ва муайян намудани онҳо дар тасвири забонии ҷаҳони мардуми тоҷику қуриё ба ҳалли як қатор мушкилоти мавҷуда дар самтҳои забоншиносии муқоисавӣ мусоидат менамояд.

Забоншиносии муқоисавӣ ба ошкор намудани як қатор таассубҳо ва тақаллубҳои муқобиротӣ-муоширатӣ нигаронида шудааст ва шарҳи муқоисавӣ ин тафовутҳо ба ҳеҷ вачҳ шаъну шарафи фарҳангҳо, ки фарҳангҳои дигар бо он ба таври возеҳ ё ғайримустақим муқоиса мешаванд, муназзам баён мекунад. Ин робитаҳои муназзаму возеҳ байни аломатҳои рамзи фарҳангҳо инъикос менамоянд, ки дар аломатҳои фарҳангии мувофиқ, аз ҷумла, дар забон муқовимат карда, устувории муайяно доро мебошад ва дар асоси таҳлили маъноӣ калимаҳо ва баёни онҳо метавонанд объективӣ муқаррар шуда, баҳо дода шаванд. Ҳамин аст, ки ин анвои воҳидҳои забониро воҳидҳои устувори забон меноманд.

Дар диссертатсияи Чой Миҳи таҳти унвони “Тасвири забонии ҷаҳон дар паремияҳои забонҳои тоҷикӣ ва қуриёӣ”, ки аз фишурда бармеояд, яке аз масъалаҳои муҳими забоншиносии муқоисавӣ дар доираи забонҳои тоҷикӣ ва қуриёӣ баррасӣ гардидааст ва аҳамияти илмӣ ва амалӣ дорад.

Чи тавре, ки аз натиҷаи баррасии автореферати диссертатсия мушоҳида мешавад, диссертант дар ин ҷода кӯшишҳои зиёде намудааст, то вижагиҳои муқоисавӣ ва хоси паремияҳои ду забони гуногунсاختорро таҳқиқ намуда, хусусиятҳои умумӣ ва фарқкунандаро ошкор созад.

Натиҷаи таҳқиқи ӯ дар 7 мақолаи илмӣ, аз ҷумла, 3 мақола дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи феҳристи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудаанд.

Забонҳои тоҷикӣ ва қуриёӣ ба оилаҳои гуногуни забонӣ тааллуқ дошта бошанд ҳам, равобити дуҷониба, шароити таърихӣ доимӣ ва таъсири мутақобила дар забон ва фарҳанг, баҳусус, дар эҷодиёти шифоҳии халқ бунёди муносибатҳои мардуми тоҷику қуриёӣро нақши муҳим доранд.

Аз ин рӯ, нокифоя омӯхта шудани вижагиҳои забонӣ фарҳангии паремияҳо дар забонҳои тоҷикӣ ва қуриёӣ, яъне ҷанбаи муқоисавӣ онҳо барои аҳамияти муҳим доштани мавзӯ асос гардидааст.

Дарҷаи таҳқиқи мавзуйи илмӣ. Паремияҳо яке аз паҳлуҳои илми забоншиносӣ мебошанд, ки маркази таваҷҷуҳи муҳаққиқони соҳа қарор дошта, як қатор ҷанбаҳои он дар доираи забонҳои мушаххас мавриди

омӯзишу таҳқиқ қарор гирифтаанд. Бояд гуфт, ки баррасии тасвири забонии паремияҳои забонҳои тоҷикӣ ва қуриёӣ ва муайян намудани усулҳои интиқоли онҳо аз як забон ба забони дигар то ҳол мавриди омӯзиши ҷурра қарор нагирифтааст.

Муҳаққиқ андеша дорад, ки «сарфи назар аз мавҷудияти як қатор таҳқиқоти арзандае, ки ба таҳлилу баррасии паремияҳои забони қуриёӣ бо дигар забонҳо ба анҷом расидаанд, то ба имрӯз паҷӯҳиши махсусе дар муайян кардани хусусиятҳои умумӣ ва хоси паремияҳои забонҳои тоҷикӣ ва қуриёӣ ба анҷом нарасидааст ва омӯзиши муқоисавии паремияҳои забони тоҷикӣ ва қуриёӣ ба роҳ монда нашудааст» (с. 6). Аз ин рӯ, баъзе паҳлуҳои паремияҳо дар доираи ду забон аз лиҳози муқоиса то ҳол норавшан мондаанд ва диссертатсияи мазкур барои бознамоии мушкилоти ошкоршуда кумаки илмию амалӣ мерасонад.

Мақсади таҳқиқ баррасӣ ва таҳлили тасвири забонии паремияҳо дар забонҳои тоҷикӣ ва қуриёӣ мебошад. Ҳамчунин, ҳадафи муаллиф дар муайян намудани сохтор, маъно, роҳҳои ифода ва вижагиҳои вазифавии паремияҳо дар забонҳои мавриди назар инъикос меёбанд.

Саҳми шахсии доктараби дараҷаи илмӣ дар он зоҳир мегардад, ки дар диссертатсия бори нахуст тасвири забонии ҳамаҷон дар паремияҳои забонҳои тоҷикӣ ва қуриёӣ ба таври муқоиса таҳлил гардида, вижагиҳои хоси тарҷумаи онҳо аз ҷониби муаллиф муайян шудаанд. Дар таърифи маводди назариявии илмию амалӣ луғатномаҳою фарҳангномаҳо таҳқиқ шуда, маънои маҷозии паремияҳои забонҳои тоҷикӣ ва қуриёӣ, хусусиятҳои фарҳангӣ, таркиби вожагонӣ, мансубияти услубӣ, сохтори онҳо мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд. Натиҷаҳои илмӣ бадастовардаи муҳаққиқ дар шакли таҳлили типологӣ-муқоисавӣ пешниҳод гардида, дар доираи таҳқиқи назариявӣ амалии паремияҳои ду забон: тоҷикӣ ва қуриёӣ сурат ёфтааст, ки дар ташаққули забоншиносии назариявӣ ва амалӣ саҳми арзандае мегузорад.

Тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ мантиқан дуруст пешниҳод гардида, рӯйхати адабиёт тибқи талабот таҳия гардидааст.

Муқаддимаи автореферат тибқи меъёр таҳия шуда, ба талабот ҷавобгӯ аст.

Дар маҷмӯъ, автореферати диссертатсия, ки бо забонҳои тоҷикӣ ва русӣ таълиф шудааст, мазмуну мундариҷаи диссертатсияро ҷурра инъикос карда, ба талаботи Ҳарфи додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Дар баробари муваффақиятҳо дар автореферат баъзе камбудихоро низ мушоҳида кардан мумкин аст:

Дар баъзе саҳифаҳои автореферат баъзе камбудихои имлоӣ ва техникаӣ мушоҳида мешаванд.

